

‘Wie elke dag de weg naar de bron gaat, weet hem ook ’s nachts te vinden.’ Dit Indonésische spreekwoord stamt uit de tijd dat er nog geen waterleiding was. Elke dag moest er vers water gehaald worden bij de bron, en als je pech had moest je daarvoor wel een half uur lopen. En hoe kom je bij de bron als je ooit eens midden in de nacht dringend water nodig hebt? Dat kan alleen als je de weg zo vaak gegaan bent, dat je hem op de tast wel kunt vinden.

Wat kun je dit mooi toepassen op het bidden. Elke dag mag je de weg gaan naar de Bron van het leven. Je krijgt er nieuwe kracht door en je kunt er verder mee. Kijk maar naar Daniël. Met vaste regelmaat bidt hij drie keer per dag. Die momenten met God zijn hem zoveel waard dat hij ermee doorgaat, zelfs als het hem zijn leven kan kosten. Voor dat laatste hoeven wij niet bang te zijn. Het kost ons alleen maar tijd. Maar is het mogelijk om geen tijd te hebben voor Hem van wie wij alle tijd hebben gekregen? Het is mooi dat je er nu voor bent gaan zitten om dit te lezen. Het beste is om er een vaste gewoonte van te maken voor elke dag. Neem tijd om stil te zijn voor God, om de Bijbel te lezen en te bidden. Als je dit volhoudt, wordt het een moment dat je straks niet meer kunt missen, net als bij Daniël. Het helpt je om te leren leven met God. En als het dan ooit nacht wordt in je leven, weet je de weg. Je kunt hem wel dromen...

DE BELOFTE

DINSDAG 29 SEPTEMBER

Ik kom nog even terug op de belofte die we zondag in de kerk hebben gehoord: bid en u zal gegeven worden. Waarom? Omdat deze belofte zo eenvoudig en tegelijkertijd zo diep is. Eenvoudig, want iedereen kan begrijpen wat er staat. Je mag iets aan God vragen en Hij zal het doen. Nee, niet dat je zomaar alles krijgt, dat hebben we wel begrepen. Maar de Vader in de hemel zal doen wat goed voor ons is, daar kun je vast op rekenen. Jezus heeft het zelf gezegd, en zou Hij ooit iets zeggen waar Hij niet achter staat?

Tegelijkertijd heeft deze belofte diepgang. Want is het wel zo makkelijk om iets aan God te vragen? Misschien heb je iemand die gehandicapt is, wel eens horen zeggen: ‘Ik vind het zo lastig om een ander om hulp te moeten vragen.’ En dat is begrijpelijk.

Blijkbaar is dat iets typisch menselijks. Door iets te vragen moet je erkennen dat je het zelf niet kunt. En het is toch veel mooier als je jezelf kunt redden?

Dit kan een sta-in-de-weg worden voor onze relatie met God. Als ik God vraag om vergeving, moet ik erkennen dat ik gezondigd heb. Als ik Hem bid om een nieuw leven, moet ik toegeven dat ik dat zelf niet voor elkaar krijg. Lastig? Ja, misschien wel. Je kunt er te trots voor zijn, jezelf te groot voelen, eigenwijs zijn. En toch kun je het beste God om hulp bidden. Want, eerlijk is eerlijk, het kwaad in de wereld kunnen wij niet overwinnen. En de dood is voor ons een zwart gat. Als het gaat om de grote dingen van het leven, kunnen wij onszelf niet redden. Maar God kan dat wel; zullen we het Hem dan maar vragen?

Kijk, hier komen we iemand tegen die niets aan God heeft te vragen. Hij is tevreden met zichzelf. Zijn leven ziet er prima uit, niet alleen wat werk en privé betreft, maar ook zijn godsdienstig leven. Zijn naam is Farizeeër en hij dankt voor wat hij heeft en wie hij is.

Daartegenover zien we de tollenaar. Hij schaamt zich; hij durft nauwelijks de tempel binnen te gaan. Aan danken komt hij niet toe. Hij heeft slechts één vraag, één noodkreet: O God, wees mij, zondaar genadig!

De tollenaar is dus niet te trots om God om hulp te vragen. Zijn problemen zijn zo groot geworden dat hij niet anders kan dan heel zijn leven op God werpen.

Nee, wij hoeven niet allemaal eerst als de tollenaar te worden. En een gebed met alleen dankzegging zoals bij de Farizeeër hoeft zeker niet verkeerd te zijn. Maar waar gaat het om? Dat je gewoon bij God komt zoals je bent en eerlijk je leven aan Hem toevertrouwt. Als je Hem dankbaar bent, vertel het Hem. Als je beseft dat je gefaald hebt, biecht het voor Hem op. Want dit is het grote verschil tussen de Farizeeër en de tollenaar: de Farizeeër heeft alleen maar oog voor zichzelf en voor zijn eigen goede werken. Hij bedankt niet God, maar zichzelf. De tollenaar daarentegen heeft oog gekregen voor God en voor zijn genade.

Daar gaat het om bij bidden: God leren kennen en jezelf zien in zijn licht.

BIJBEL EN GEBED

DONDERDAG 1 OKTOBER

Hoe kun je ervoor zorgen dat je gebed niet alleen sleur is, maar steeds meer voor je gaat leven? Onder andere door in de Bijbel te lezen voordat je gaat bidden. Om het met de woorden van Psalm 1 te zeggen: door welgevallen te hebben in de wet van de Here, en zijn wet te overpeinzen bij dag en bij nacht. En voor het woordje ‘wet’ mag je dan ook ‘Bijbel’ invullen.

Dus voordat je gaat bidden, luister je eerst naar het woord van God. Je verdiept je in wat Hij tegen je wil zeggen. Het woord ‘overpeinzen’ in deze psalm kun je ook vertalen als ‘murmelen’, dat wil zeggen het murmelen van iemand die zo aandachtig leest, dat hij de woorden voor zichzelf halfluid uitspreekt. Zo kun je de inhoud ervan nog meer tot je laten doordringen.

Neem na het lezen ook gerust een moment stilte. Denk na over het gelezen bijbelgedeelte: wat zou God mij hiermee willen zeggen? Is er iets dat mij bemoedigt? Geeft God mij ook een opdracht mee? Enzovoort.

Na de stilte kun je aan God vertellen wat zijn woord met je heeft gedaan, en kun je de andere dingen die je bezighouden bij Hem brengen. Je gebed zal daardoor meer variatie krijgen en zo aan diepgang winnen. En je stille tijd wordt steeds meer die heen-en-weer beweging die past bij een relatie: God spreekt en jij mag daarop reageren. Jij praat tot God en Hij geeft je antwoord.

Lucas 18:1-8

De bedoeling van deze gelijkenis wordt door Lucas vooraf aangegeven: dat wij altijd moeten bidden en niet verslappen!

Kijk maar naar die onrechtvaardige rechter. Gaat hij van harte in op de vraag van de weduwe om recht te doen? Absoluut niet. Uiteindelijk geeft hij toe, alleen maar om van het gezeur af te zijn. Zo krijgt de vrouw haar zin, alleen omdat ze zo vasthoudend is dat ze nooit opgeeft.

God is totaal anders dan deze rechter. Hij wil niets liever dan onze gebeden verhoren. Dus hoeven we nooit bang te zijn dat Hij ons onnodig laat wachten.

Moeten we, met eerbied gesproken, God aan zijn hoofd zeuren? Nee, als we zeuren als een kind dat alleen maar zijn zin wil hebben, gaat het mis. Er is niet voor niets sprake van recht doen: God zal recht doen aan degenen die tot Hem roepen.

Hebben wij dan rechten bij God? Vanuit onszelf niet. Maar wel dankzij de beloften die Hij ons heeft gegeven. Want Jezus heeft gezegd dat de Vader ons het goede zal geven als we Hem daarom vragen. Daar wil onze hemelse Vader nooit op terugkomen. Daarom, bid om vergeving van zonde en een nieuw leven. Vraag om de heilige Geest, dat Hij je zal leiden op de weg achter Jezus aan. En rust niet voordat je zeker weet dat je deze goede gaven van God ontvangen hebt.

Johannes 15:1-8

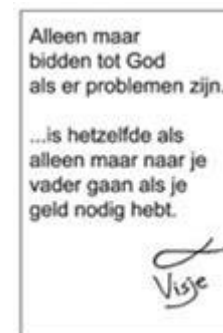
Ook in dit gedeelte belooft Jezus ons bidden te zullen verhoren. Opnieuw is dat niet een belofte in het wilde weg. Hij verhoort niet al onze gebeden, maar wel ons gebed om groei in het geloof en om vruchten te mogen dragen voor Jezus. Of om het met de woorden van afgelopen zondag te zeggen: wij zijn geroepen om te bidden in de lijn van het koninkrijk van God.

Laten we eens kijken naar ons eigen bidden. Hoeveel vragen wij voor onszelf en hoeveel vragen wij voor het koninkrijk van God? Nu hoeft dat niet altijd een tegenstelling te zijn. Je kunt bijvoorbeeld bidden voor gezondheid, om daardoor God beter te kunnen dienen. Maar is dat bij ons ook zo? We lopen het risico bij ons bidden vooral te denken aan onze eigen verlangens. Dat is dus gewoon een vorm van egoïsme en daardoor kan het alleen maar mis gaan.

Natuurlijk, alles mag je aan God vertellen. Maar probeer steeds meer je verlangens te richten op wat God wil. Blijf dicht bij Jezus, laat zijn woorden in je zijn. Dan mag je vragen wat je wilt, zegt Jezus. Wat als je zo dicht bij Hem bent, is zijn wil ook jouw wil geworden.

Morgen is het weer zondag. Wil je ook bidden voor de kerkdiensten en de voorgangers? En vraag om groei in geloof, voor jezelf en voor heel de gemeente, tot eer van God.

Een korte overdenking voor elke dag

28 september – 3 oktober 2009